U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Hubáčka a soudců JUDr. Elišky Cihlářové a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci žalobce: **Ing. arch. Z. F.**, proti žalovanému: **Magistrát města Brna**, odbor dopravy, se sídlem Kounicova 67a, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 25. 11. 2010, č.j. 57 A 60/2010 - 8,

takto:

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce Ing. arch. Z. F. se podanou kasační stížností domáhá u Nejvyššího správního soudu vydání rozsudku, kterým by bylo zrušeno usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 25. 11. 2010, č. j. 57 A 60/2010 - 8, a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení.

Krajský soud v Brně (dále také „krajský soud“) napadeným usnesením ze dne 25. 11. 2010, č. j. 57 A 60/2010 - 8, odmítl žalobu Ing. arch. Z. F. proti Magistrátu města Brna, odboru dopravy, kterou se domáhal zrušení blokové pokuty, jenž mu byla uložena Městskou policií Brno dne 8. 10. 2009, pod č. j. MP-022161/13D-09. Správní soud vyšel při svém rozhodování z toho, že žalobce blokovou pokutu ve výši 1000 Kč zaplatil. S poukazem na ustálenou judikaturu správních soudů (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2004, č. j. 6 As 49/2003 - 46, ze dne 6. 2. 2008, č. j. 3 As 58/2007 - 117, oba dostupné na www.nssoud.cz) pak dovodil, že správní žaloba je nepřípustná proti těm správním rozhodnutím, u nichž žalobce nevyčerpal řádné opravné prostředky. To platí tím spíše v tomto případě, kdy bylo napadené rozhodnutí vydáno se souhlasem žalobce. Z hlediska zákonné úpravy je proto jedinou relevantní možností k docílení standardního správního řízení odmítnutí úhrady uložené blokové pokuty. K tomu ale v této věci nedošlo, neboť žalobce blokovou pokutu na místě zaplatil. Krajský soud z těchto důvodů v projednávané věci došel k závěru, že žalobce nevyčerpal procesní prostředky k ochraně svých práv. Jelikož žalobce nevyčerpal řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, krajskému soudu nezbylo, než vznesenou žalobu podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítnout jako nepřípustnou.

Proti tomuto usnesení krajského soudu podal žalobce Ing. arch. Z. F. jako stěžovatel (dále již jen „stěžovatel“) kasační stížnost, v níž uvedl, že s usnesením krajského soudu

nesouhlasí. Stěžovatel tak opřel tento mimořádný opravný prostředek o důvod uvedený v ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

Nejvyšší správní soud se může věcně zabývat námitkami stěžovatele obsaženými v kasační stížnosti jen tehdy, pokud je tento mimořádný opravný prostředek podaný včas.

Podle ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin.

Podle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Podle ustanovení § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 první věty s. ř. s. kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení.

Napadené usnesení krajského soudu ze dne 25. 11. 2010, č. j. 57 A 60/2010 - 8, bylo ve smyslu ustanovení § 50 odst. 1 o. s. ř. doručeno stěžovateli prostřednictvím držitele poštovní licence ve čtvrtek dne 2. 12. 2010, a to vložením do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky (nezastihl-li doručující orgán adresáta písemnosti, vhodí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky; písemnost se považuje za doručenou vhozením do schránky, datum vhození vyznačí doručující orgán na doručence a na písemnosti). Lhůta k podání kasační stížnosti proti tomuto usnesení krajského soudu proto skončila uplynutím čtvrtku dne 16. 12. 2010. Jelikož stěžovatel podal kasační stížnost proti napadenému usnesení krajského soudu osobně (na podatelně krajského soudu) až v pátek dne 17. 12. 2010 ve 14,30 hod., stalo se tak zjevně po uplynutí lhůty k podání kasační stížnosti, jejíž zmeškání nelze prominout (§ 106 odst. 2 věta poslední s. ř. s.).

Nejvyšší správní soud proto z uvedeného důvodu usnesením odmítl kasační stížnost stěžovatele proti napadenému usnesení krajského soudu jako opožděně podanou (§ 46 odst. 1 písm. b/ s. ř. s., za použití ustanovení § 120 s. ř. s.), aniž by se tímto mimořádným opravným prostředkem zabýval meritorně.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., za použití ustanovení § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** žádné opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. února 2011

JUDr. Jaroslav Hubáček
předseda senátu